

6. Dwanaście planet

Autor tekstu: **Krzysztof Sykta**

Zwróćmy teraz uwagę na oczywiste **podobieństwo pomiędzy kolejnymi znakami zodiaku heraklejskiego a planetami układu słonecznego**, do których starożytni zaliczali również Słońce i Księżyc. Ostatnia kolumna przedstawia kolejnych „bogów” zrodzonych na początku czasu wg babilońskiego eposu.

Tab.9

ZODIAK	Rzym	Grecja	Babilon	Szumer	<i>Enuma Elish</i>
Koń	Sol/ Słońce	Helios	Szamasz	Utu	Apsu
Lew	Merkury	Hermes	Tamuz	Dumuzi	-
Wojowniczką	Wenus	Afrodyta	Isztar	Inana	Lahamu
Smok	Luna/ Księżyc	Selene	Sin	Nanna	(Kingu)
Wąż Wodny	Ziemia	Gaea (Ge)	Ninmah	Ki (Gi)	Tiamat
Strzelec	Mars	Ares	Ninurta	Ningirsu	Lahmu
Kozica/ Jeleń	Jowisz	Zeus	Adad	Iszkur	Kishar
Żywiół Wody	Saturn	Kronos	Enlil	Enlil	Anshar
Człowiek-Ryba	Uran	Uranos	Anu (Ur-Anu)	An	Anu
Pies	Neptun	Posejdon	Ea	Enki	Ea
Dzik	Pluton	Hades	Irrigal (Iru)	Nergal	-
Człowiek-Byk/ Bliźnięta	-	(Perseusz)	Marduk	?	Marduk

Koń, jak już wcześniej wspomniano, stanowił najwcześniejszy, indoeuropejski symbol Słońca. Lew (duży kot), symbol sprytu, słoneczny posłaniec (Mummu), jest kolejnym zwierzęciem „bliskim Słońcu”, niebiańskim odpowiednikiem Hermesa.

Smok i Wąż Wodny to z kolei pierwotne wyobrażenia Księżyca i Ziemi, które przetrwały chociażby w wyobrażeniach chińskich. Dwa splecione węże (kerykejon) mogą więc symbolizować układ dwuplanetarny (jak wiadomo wokół Słońca krąży nie Ziemia, lecz środek układu Ziemia-Księżyc, a sam ziemski satelita większy jest od Plutona i Charona razem wziętych).

Kozica, panująca na górskich wzniesieniach, przyrównana została z bogiem burzy, Iszkurem (Wielką Górą, Górzystym), podobnie w późniejszych religiach bóstwo burzy rezydowało na najwyższym szczycie (Olimp).

Bóg niebios, Anu (Uran), przedstawiany był jako człowiek-ryba *Ur-a* („miasto wody”), dawca cywilizacji, ojciec boga mądrości i morskich wód *E-a* (*Aa*, „dom wody”, późniejszy Oannes). Wydaję się, że nie jest zbiegiem okoliczności, iż **ostatni przywódca egipskich Starszych Bogów zwani byli, jak podają teksty z Edfu, W'a i A'a**. Odplynąć mieli oni na wschód po zakończeniu drugiego okresu stworzenia (A. Collins). **Uranos (Anu, Niebo), człowiek-ryba, wykastrowany został przez swojego syna Kronosa (Kumarbiego, Enlila) co nasuwa nieodparte skojarzenie z graalowskim Anfortasem (Potężnym – od łac. 'in fortis', po hebr. Boaz – lewa kolumna świątyni Salomona), Królem Rybakiem, zranionym w genitalia...**

Pies, podobnie jak wąż, stanowił jeden z symboli wodnego boga Ea/ Enki, (będącego również człowiekiem-rybą) prawowitego Pana Ziemi, greckiego Posejdona.

Dzik, jako zwierzę chtoniczne, odpowiada Hadesowi, bogu podziemi. Marduk z kolei posiadać miał dwie głowy ("Bliźnięta"). W *Enuma Elish* możemy przeczytać: EE 1,91-97):

"(Ea) stworzył go tak doskonałego, o dwóch boskich głowach... Cztery były jego oczy, cztery były jego uszy; Gdy usta jego poruszały się, ogień buchał do przodu Czworowoszu posiadał ogromnych

Na podobieństwo swych oczu, postrzegały wszystkie."

W wierzeniach indoeuropejskich i syberyjskich Koń i Byk stanowią dwa bieguny. Koń jest odpowiednikiem Słońca, panem Górnego Świata, Byk władcą Podziemi i Ciemności. U boku Konia stoją długowłosi wojownicy: słoneczna Isztar w lwim rydwanie, u boku Byka strażnicy 'piekiel' — Pies, Dzik i Rybołak. Pomiędzy Niebem a Otchłanią znajduje się świat środkowy — Midgard, Middle-Earth, Kraina Ludzi, wyniosła Góra otoczona wodą, rezydencja Zeusa, górskiej kozicy, świat ziemski z niebiosami połączony tęczowym mostem, pierzastym wężem. **Patrząc na kolejne planety i odpowiadające im znaki zodiaku widzimy przeniesiony na niebiosa świat szamańskich wierzeń. Bogowie związani zostali z planetami, planety z gwiazdami ekliptyki, zodiak z szamańską wizją świata.**

Powyższe zestawienie nie jest jedynie dziełem przypadku. W wielu już pracach naukowych (Hommel czy Langdon) wykazano (podobno, bo trudno się z nimi zapoznać) związek pomiędzy liczbą dwunastu miesięcy a znakami zodiaku i dwunastką głównych bogów (a zarazem planet). Wyjątkowo czytelny jest tutaj fragment mezopotamskiego tekstu astronomicznego, który podaję za Z. Sitchinem:

"kakkabu-kakkabu	(system,	zbiór	ciał	niebieskich)	
Dwanaście	jest	liczbą	jego	ciał	niebieskich.
Dwanaście	stanowią	mają	jego	ciała	niebieskie.

Dwanaście jest pełnych miesięcy księżyca."

Fragment ten jednocześnie otwiera drogę do zrozumienia tzw. dysku Pinchesa, „dysku trzydziestu sześciu gwiazd”, babilońskiej tabliczki astronomicznej, na której imiona bogów przyporządkowano zodiakalnym gwiazdozbiorom.

Fascynującym 'zbiegiem okoliczności' wydaje się przy tym to, że trzy ostatnie planety, odkryte w ostatnich czasach, uzyskały nazwy kolejnych bogów Wielkiej Dwunastki... Uran, choć przy sprzyjających warunkach widoczny gołym okiem, a zarazem wielokrotnie obserwowany, chociażby przez Galileusza, „odkryty” został dopiero w 1781 r. Swą nazwę zawdzięcza niemieckiemu astronomowi Johannowi Bode, znanemu bardziej z *Prawa Bodego-Titusa*, opisującego prostym wzorem zależność w odległościach pomiędzy planetami, prawa o tyle dziwnego, że do tej pory nie wiadomo, dlaczego w ogóle 'działa'...

Krzysztof Sykta

Zajmuje się głównie biblioteką i religioznawstwem. Skończył ekonomię, jest dyrektorem w izbie gospodarczej i redaktorem w Magazynie Przedsiębiorczości i Integracji Lokalnej IMPULS. Redaktor naczelny ezynu Playback.pl

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 18-05-2002 Ostatnia zmiana: 06-09-2003)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,229) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,229>)

Contents Copyright © 2000-2008 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora.

Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl